

[Pinholt.]

ring, er væk, saa er her jo ikke saa forfærdelig meget at rose sig af. Det tror jeg, man skulde spare os for. At den dertil indrettede Presse gør det, er der ikke noget at sige til; men jeg tror ikke, Regeringen selv skulde fremdrage det, for jeg tror ikke, det tjener Formaals til Gunst for den.

Der var, som bekendt, ikke for en eneste rød Øre, endside for 12 Mill. Kr., paa denne Kursdifferenckonto. Det var en ren Beregningshistorie. Da man fik Statslaanene hjem, opførte man dem til den Kurs, de var kommet hjem til, og nu omregner man dem til Parikurs. Det vilde jeg ikke sige noget til, hvis man havde gjort det fra Begyndelsen, for det kan altid være omtvisteligt, hvorledes man skal betragte dette; men at opføre disse 14 Mill. Kr., som man der kom til som Kursgevinst, som noget, man kunde betale med senere, er efter min Mening fantastisk. Der er jo ogsaa det fantastiske ved det, at samtidig med, at man forestillede, at man betalte Kursdifferencen til Udlandet med dem, nedbragte de Statsgælden med 14 Mill. Kr. Det var det vidunderlige ved det. Det er den Slags Posteringer, som jeg tror ikke engang kan tages af Menigmand, endside af os andre.

Af Enkeltheder paa Finanslovsforslaget skal jeg ikke fordybe mig i mange, men jeg vil dog gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister — nu ser jeg, at han ikke er her. Jeg vil gerne spørge ham, om man har videregaaende Hensigter med en 3-aarig Bevilling paa 875 000 Kr. paa § 26 til Universitetet, en Bevilling, hvoraf 200 000 Kr. skal benyttes i Finansaaet 1935—36.

Naar jeg læser Anmærkningerne til denne Bevilling igennem, kan jeg ikke frigøre mig for en Følelse af, at man her er begyndt paa en Udvidelse af Universitetet. — hvor omfattende den skal være, kan jeg ikke sige. Det forekommer mig imidlertid, at da vi vedtog Oprettelsen af Universitetet i Aarhus, blev det fremført som et vægtigt Argument, at saa kunde vi undgaa at udvide Københavns Universitet, og hvis det nu er Meningen, at vi skal ofre betydelige Beløb paa Udvidelse af Københavns Universitet, saa synes jeg, at Forudsætningerne for Aarhus Universitet i Virkeligheden i nogen Grad er bristet. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om man her har planlagt en Udvidelse af større Omfang.

Jeg vil gerne nævne som et Kuriosum den Maade, hvorpaa man fra Undervisningsministeriet begrunder sine Bevillinger.

Man har i Finansudvalget tit drøftet dette Forhold, og Undervisningsministeriet er efter min Mening det daarligste Ministerium til at begrunde sine Bevillinger, vi har ogsaa skrevet det til dem engang. Der er en ganske lille Bevilling paa 6 695 Kr. til Institutet for almindelig Patologi, altsaa en Bevilling, der finansielt intet betyder, men jeg nævner den som et Kuriosum. Dette Institut har 5 Træskure, som er bygget for 4 Aar siden. De bruges til Høns. Nu skriver de, at disse Træskure er i en saa slet Forfatning, at en Forbedring i høj Grad er paakrævet. „Skurene er nu meget utætte og til Dels opraadnede“.

Jeg vil gerne spørge praktiske Mænd — der sidder jo dog nogle af dem her i dette høje Ting —, hvordan Træskure kan raadne op paa 4 Aar. Jeg forstaaer det ikke, det er en Begrundelse, jeg ikke kan faa ind i mit Hoved. Jeg byggede for 20 Aar siden en stor Trælade, og der er ikke en raadden Pind i den Lade endnu, og jeg synes, at det er en Haan mod denne praktiske Forsamling, naar man nu kommer og vil bilde os ind, at nogle Træskure, man har bygget for 4 Aar siden, skulde være raadnet op nu.

Naar Skurene ikke duer, skal der naturligvis skaffes nogle nye; men at stille en saadan Argumentation op over for dette høje Ting synes jeg ikke, man kan være bekendt. Man kan ikke tro, vi er saa indskrænkede, at vi mener, nogle Træskure, som er bygget for en tre—fire Aar siden, kan være saa opraadnede, at de trænger til Fornyelse, og jeg vil bede Ministeriet om i Fremtiden at samle sig sammen til at gøre den Slags noget bedre.

Med Hensyn til Statsvirksomhederne vil jeg gerne sige til den højtærede Trafikminister, at han har jo en uhyre Succes her, for det er en uhyre, en næsten overvældende Nedgang, der er foregaaet i Underskuddet paa Statsvirksomhederne. Paa Statsregnskabet for 1932—33 er Statsvirksomhederne opført med et Underskud paa 44,2 Mill. Kr., deraf 42,1 Mill. Kr. for Statsbanerne, men allerede i Regnskabsaaet 1933—34 er Underskuddet sunket til 21,8 Mill. Kr., deraf 19,9 for Statsbanerne, og paa Finanslovsforslaget for 1935—36 er Underskuddet opført med 15,2 Mill. Kr., deraf for Statsbanerne 14,3. Altsaa en samlet Nedgang i tre Aar paa 29 Mill. Kr.

Det er jo ikke noget helt ringe Resultat. Men det er ikke alt sammen — og det tror jeg, den højtærede Minister vil give mig Ret i —, det er ikke alt sammen effektivt. Man maa for det første være klar over, at 14—15 Mill. Kr.s Nedgang for Statsbanerne stam-